Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36545
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

solita ēsuetudine adorauim ēsulcis ego
ubi moriturus cōm. Et cū ad primū lunę or
tū percussa cornu spondorq; accepto arbor
grece respondit Alexander inq̄d plenū
iā ętatis finē habes. s. septimi anno mīse maio
babilonia moriris. aq̄ minime speras decē
piris. Tū ego effudi lacrimas. committeq; me
circūstantes flebant. nullūq; abeis dolui aut
sedus resurrecturū existimabā. s. magis p
mea salute mori paratos. Hęc; cū ęquā de
fidelissimis amicis consului. ut illos cauen
dos ē alexandro pmonerē oraculū. Dis
cessu deinde facto. cū iā ad epulas uertere
ego animo egr. adrēq̄ uado. rogantibus
amicis ne me anxietate exiguo ēficerē.
paululū cibi ētra uoluntatē animi mei su
mere cepi. meq; ut pīsto ēōm ad primū solis
ortū in sacrario collocaui. Postera die matu
rius expgē factus diluculo. amicos etiā somno
sopores somno exerto. s. adhuc ipse q̄q; sacēdos
uestē pellib; ferinis ęqesecbat. positaq; ante